

Motion till riksdagen

1989/90:K238

av Jan Fransson (s)

Grundlagsskydd för allemansrätten

Allemansrätten är i vårt land en urgammal sedvanerätt. Den är av avgörande betydelse för att människor skall få möjlighet till friluftsliv och rekreation i naturen.

Först 1974 kom allemansrätten till uttryck i lagstiftningen. Då infördes i naturvårdslagens första paragraf en mening om att naturen är tillgänglig för alla enligt allemansrätten.

Allemansrätten är dock ingen självklar rättighet. Någon motsvarighet finns inte i de flesta andra länder. Samhällsutvecklingen, förändringar i markanvändningen och konkurrensen om mark och naturtillgångar gör att inte heller i vårt land allemansrätten alltid betraktas som självklar.

Förståelsen för att människan är en del av naturen kan bara vinnas genom alla människors rätt till naturen. Därför är allemansrätten en förutsättning för god naturvård.

Den befogenhet som människor i vårt land har att på allemansrättslig grund vistas i naturen är enligt min mening av så grundläggande betydelse att den bör grundlagsskyddas.

Regeringsformens kapitel om grundläggande fri- och rättigheter bör därför kompletteras med en bestämmelse om att naturen är tillgänglig för varje medborgare enligt allemansrätten.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att allemansrätten skall skyddas i grundlag.

Stockholm den 24 januari 1990

Jan Fransson (s)